

A Győri Ítéltábla a Bihari Ügyvédi Iroda által képviselt **felperesnek** a Kolozsvári & Waldmann Ügyvédi Iroda által képviselt **alperes** ellen szerződés érvénytelenségének megállapítása iránt indított perében a Tatabányai Törvényszék 2019. szeptember 9. napján kelt 13.P.20.110/2018/23. számú ítélete ellen a felperes által 24. sorszámon benyújtott fellebbezés folytán - tárgyaláson - meghozta a következő

közbenső ítéletet:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének megfellebbezett rendelkezéseit a jogalap körében megváltoztatja, és megállapítja, hogy a felek által 2008. augusztus 12-én kötött HIT.... számú kölcsönszerződés érvénytelen.

Az érvénytelenség jogkövetkezményeinek levonása érdekében az elsőfokú bíróságot újabb eljárásra és újabb határozat hozatalára utasítja.

A másodfokú eljárás költségét a felperes és az alperes javára külön-külön 50.800,- (Ötvenezer-nyolcszáz) forintban állapítja meg.

A közbenső ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

Indokolás

[1] A Tatabányai Törvényszék a fellebbezéssel támadott ítéletével a kereseti kérelmet elutasította. Kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 201.875,- Ft perköltséget, valamint a 166.000,- Ft illetéket külön felhívásra a Magyar Államnak.

[2] A határozatának tényállásában rögzítette, hogy a peres felek között 2008. augusztus 12-én HIT.... számon svájci frank alapú kölcsönszerződés jött létre, amely alapján az alperes jogelődje, a ... forgalmi rendszámú személygépkocsi vételárának finanszírozására 1.190.000,- Ft összegű kölcsönt nyújtott a felperes részére.

[3] A megállapodás értelmében a felperes a kölcsönt 72 hónap futamidő alatt egyenként 26.022,- Ft összegű részletekben köteles megfizetni. Az összes törlesztőrészlet összegét 1.873.584,- Ft-ban határozták meg, a THM 19,09% volt.

[4] A kölcsönszerződés részévé vált az alperes05.31. számú gépjármű hitelezési tevékenységre vonatkozó üzletszabályzata.

Az egyedi szerződés 7. pontja szerint a mértékadó devizanem a CHF.

[5] A 8. pont akként rendelkezik, hogy a „A Kölcsönvevő által választott kamatváltozás I. és kamatváltozás II. (árfolyamváltozás) elszámolási mód: fix törlesztő részletekkel rendelkező devizaalapú finanszírozás (fix deviza konstrukció). A kamatváltozás I. és kamatváltozás II. (árfolyamváltozás) elszámolása a futamidő végén történik. A fizetendő kamatváltozás I. és kamatváltozás II. (árfolyamváltozás) esetén a futamidő - azonos törlesztőrészletek mellett - meghosszabbodik. A visszajáró kamatváltozás I. és kamatváltozás II. (árfolyamváltozás) a hitelező visszautalja a kölcsönvevőnek."

[6] Az Üzletszabályzat definíciókat tartalmazó I. fejezet I/7. pontja szerint fix deviza konstrukció: Amennyiben a mértékadó devizanem nem forint, a Kölcsönvevővel a kamatváltozás I. és II. elszámolása a futamidő végén történik, amennyiben a futamidő alatt nem következik be rendkívüli kamat és/vagy árfolyamesemény.

Az I/15. pont értelmében törlesztő részlet: Az egyedi kölcsönszerződésben meghatározott esedékességekhez tartozó tőke-, valamint kamattörlesztési kötelezettségek együttes összege.

Az I/16. pont kimondja, hogy a tőkére vetített kamat degresszív módon kerül meghatározásra az alábbiak szerint:

a./ a futamidő első 36 hónapját követően a kamat 2%-kal csökken

b./ amennyiben a teljes futamidő 50%-a nem éri el a 36 hónapot, abban az esetben a teljes futamidő 50%-át követő első teljes naptári hónapban csökken a kamat 2%-kal.

Amennyiben az a./ vagy b./ pont szerint csökkenő kamat alacsonyabb, mint a mértékadó kamat hatályos referencia értéke, abban az esetben a kamat egyenletes a teljes futamidő alatt.

Az Üzletszabályzat I/18. pontja alapján a mértékadó kamatláb a Londoni bankközi piacon a mértékadó devizanemben 3 havi időtartamra előjegyzett, a Reuters Monitors megfelelő oldalán naponta közzétett kínálati referencia kamatláb (3 havi London Interbank Offered Rate-LIBOR).

Az I/17. pont értelmében mértékadó devizanem az egyedi kölcsönszerződésben meghatározott devizanem.

Az I/23. pont a rendkívüli árfolyam eseményt akként definiálja, hogy „Rendkívüli árfolyam eseménynek minősül az árfolyam szélsőséges mértékű (25%-ot meghaladó) növekedése a mértékadó árfolyamhoz képest, vagy egyéb, a Magyar Nemzeti Bank mint jegybank által foganatosított rendkívüli intézkedés (pl. intervenciós sáv eltolása, egyéb pénzügyi szabályok megváltoztatása), amely a forint árfolyamát a jövőben szélsőségesen befolyásolhatja.

Az I/24. pont értelmében mértékadó árfolyam: a mértékadó devizanem vételi árfolyama az egyedi kölcsönszerződés létrejötté napján.

Az I/25. pont értelmében kamatváltozás:

a./ Kamatváltozás I.: A mértékadó kamatláb pénzügyi piacon bekövetkezett %-os mértékének változása függvényében, a hátralévő törlesztő részletek összegét érintő kamatkülönbözet.

b./ Kamatváltozás II. (árfolyamváltozás): A mértékadó árfolyam és a fizetési esedékesség napján aktuális deviza eladási árfolyam változásának függvényében az alábbi képlet szerint meghatározott kamatkülönbözet: Kamatváltozás II. = fizetési kötelezettség ((fizetési esedékesség napján aktuális deviza eladási árfolyam / mértékadó árfolyam) -I).

[7] Az Üzletszabályzat IV. fejezete rendelkezik a hitelező kötelezettségeiről és jogairól.

A IV/4. pont értelmében a hitelező jogosult a folyósított kölcsön összege után kamatot felszámítani. A kamatszámítás a kölcsön folyósításának időpontjában az Üzletszabályzatban megjelölt képlet alapján történik.

[8] Az V. fejezet a kölcsönvevő fizetési kötelezettségeit szabályozza.

Az V/5. pont értelmében a kölcsönvevő a hitelező felhívására köteles megfizetni azon megnövekedett költségeket, amelyek bármely jogszabály hatályba lépésével vagy módosításával .kapcsolatban merülnek fel.

Az V/6. kikötés akként rendelkezik, hogy amennyiben a „mértékadó devizanem” nem magyar forint, a kölcsönszerződés devizaalapú kölcsönszerződés, amely esetben a kölcsönbevevő vállalja a mértékadó devizanem és a forint közötti árfolyamváltozásból eredő kockázatokat.

Az árfolyamváltozás lehetséges mértéke Euro esetében a mindenkori intervenció sáv nagysága alapján limitálható, míg egyéb devizák esetében további kockázatot jelent az adott deviza és az Euro keresztárfolyamának változása.

Az V/7. pont szerint a kölcsönbevevő köteles a hitelező székhelyén és fióktelephelyén kifüggesztett hirdetmény szerinti költségeket - azok felmerülése esetén - a hitelezőnek megfizetni.

[9] Az Üzletszabályzat VI.fejezete a kölcsönbevevő, tehát jelen per felperese gépjárművel kapcsolatos kötelezettségeit tartalmazta. Rögzítette, hogy a kölcsönbevevő köteles a hatósági nyilvántartásba a gépjármű forgalmi engedélyébe és a törzskönyvébe a hitelező javára a felek között létrejött szerződésnek megfelelő vételi jogot vagy jelzálogjogot, és annak biztosítására elidegenesítési és terhelési tilalmat bejegyeztetni, és ennek megfelelően úgy rendelkezni, hogy a hatóság a törzskönyvet a hitelező, mint a korlátozás jogosultja részére küldje meg.

[10] A szerződés VIII. fejezete a szerződésszegés jogkövetkezményeiről rendelkezik.

A VIII. fejezet 1. pontja az azonnali hatályú felmondás eseteit szabályozza a./ - m./ pontokig.

[11] A IX. fejezet a kölcsönszerződés futamidő lejártá előtti megszűnésének és felmondásának eseteit, míg a XI. fejezet a fix deviza konstrukcióra vonatkozó külön rendelkezéseket szabályozza.

A XI/2. pont szerint Kamatváltozás I.: A mértékadó kamatláb %-os mértékének a pénzpiacra bekövetkezett változása függvényében az egyedi kölcsönszerződés hátralévő futamidejét érintő kamatkülönbözet.

A hitelező jogosult a kamatváltozás I. érvényesítésére a kölcsönszerződés hátralévő futamidejének megváltoztatásával, ha a mértékadó kamatláb pénzpiacra kialakult értéke eltér az egyedi kölcsönszerződésben meghatározott hatályos referenciaértéktől.

Ebben az esetben a hitelező jogosult az egyedi kölcsönszerződés mértékadó kamatlábjára új hatályos referenciaértéket meghatározni, amely érték nem lehet magasabb/alacsonyabb, mint az egyedi kölcsönszerződés korábbi hatályos referenciaértéke hatálybalépésének napja és az új hatályos referenciaérték hatálybalépésének napja között a pénzpiacra jegyzett mértékadó kamatláb legmagasabb/legalacsonyabb értéke.

Hitelező Kamatváltozás I.-el érintett törlesztő részletek összegét és az új futamidőt a THM számításához használt képlet segítségével úgy határozza meg, hogy az új törlesztő részleteknek a mértékadó kamatláb új hatályos referenciaértékével a kamatváltozás I. hatálybalépésének napjára számított diszkontértéke változatlan maradjon.

A kamatváltozás I. miatti kamatkülönbözetet a kölcsönbevevő a havi törlesztő részletekben fizeti meg úgy, hogy a havi törlesztő részletek összegének mértéke nem változik. A kamatkülönbözet a tőketörlesztés terhére kerül elszámolásra, melynek arányában a szerződés futamideje módosul. Kamatváltozás I. tényét, továbbá a mértékadó kamatláb új hatályos referenciaértékét a hitelező hirdetményben teszi közzé. Az egyedi kölcsönszerződés megváltozott futamidejéről és törlesztő részleteiről a hitelező a kölcsönvevőt írásban értesíti.

[12] A XI/3. pont szerint: Az esedékessé vált törlesztő részletekre jutó kamatváltozás II. a hitelezőt a törlesztő részletek fizetési esedékességének napjával illeti meg, melynek elszámolásával és megfizetésével kapcsolatosan a felek az alábbiak szerint állapodnak meg:

a./ A kamatváltozás II. teljes összegét a hitelező az utolsó törlesztő részlet esedékesség napjára számítja ki (elszámolás időpontja).

b./ A hitelező jogosult a kölcsönbevevőt terhelő - felszámított kamatváltozás II.-re attól az időponttól kezdve, hogy az a hitelezőt megilleti, az elszámolás időpontjáig terjedő időszakra a

kalkulációs kamatlábnak megfelelő mértékű kamatot felszámítani azzal, hogy köteles a hitelezőt terhelő felszámított kamatváltozás II. összegével annak felszámításakor a kölcsönbevevő felé fennálló kamatváltozás II. követelését csökkenteni.

AXI/4. alapján: Rendkívüli árfolyam esemény bekövetkezte esetén a hitelező jogosult az esedékessé vált törlesztő részletekre jutó kamatváltozás II.-t, a rendkívüli árfolyamesemény bekövetkeztét követően a kölcsönszerződés futamidejének lejártát megelőzően kiterhelni.

[13] A 2008. augusztus 12-én kelt devizaalapú kölcsönszerződés kiváltására a felek 2012. december 18-án HIT.... számon forint alapú egyedi kölcsönszerződést kötöttek 1.450.982,- Ft összegre. A felek megállapodtak, hogy a korábban létrejött finanszírozási szerződést közös megegyezéssel megszüntetik úgy, hogy a hitelező 1.450.982,- Ft kölcsönt nyújt a korábbi szerződésből 2012. december 15-én fennálló 415.819,- Ft tőke, 118.449,- Ft kamat, 915.252,- Ft árfolyamtartozás, 262,- Ft késedelmi kamat, 1.200,- Ft költség- és díj, összesen 1.450.982,- Ft tartozás kiegyenlítésére.

Az alperes 2015. november 25. napjára a HIT.... számú forintkölcsön szerződést a felperes fizetési késedelmé miatt felmondta. A szerződés megszűnésének napjával esedékessé váló tartozás összege 214.213,- Ft volt. A felmondással egyidejűleg a felperes a HIT.... számú opciós szerződésen alapuló opciós jogát is gyakorolta a ... forgalmi rendszámú finanszírozott gépkocsit érintően. A gépkocsi értékesítéséből befolyt 450.000,- Ft vételárat az alperes a felperes tartozásába beszámította, azzal elszámolt.

[14] A Kúriának a pénzügyi intézmények fogyasztói kölcsönszerződéseire vonatkozó jogegységi határozatával kapcsolatos egyes kérdések rendezéséről szóló 2014. évi XXXVIII. tv.-ben rögzített elszámolás szabályairól és egyes egyéb rendelkezésekről szóló 2014. évi XL. tv. (DH2 tv.) alapján az alperes elkészítette az elszámolását.

A felülvizsgálnak minősülő elszámolás szerint az induló ügyleti kamat mértékét 16,78 %-ban határozta meg az alperes, az általa tisztességtelenül felszámított összeg 2015. február 2. napjáig 75.353,- Ft volt (13.P.20.180/2016/9/A/4.).

[15] A felperes módosított keresete a közte és az alperes jogelődje között létrejött HIT.... számú egyedi kölcsönszerződés semmisségének megállapítására irányult a hitelintézetekről és a pénzügyi vállalkozásokról szóló 1996. évi CXII. Tv. (Hpt.) 213.§ (1) bekezdés a./, b./, c./, d./, e./ pontjai, a korábban hatályos 1959. évi IV. tv. (r.Ptk.) 217.§ (1) bekezdése alapján.

Kérte az egyedi kölcsönszerződés 7. pontja (mértékadó devizanem a CHF) és 8. pontja, (kamatváltozás I. és kamatváltozás II. (árfolyamváltozás) elszámolási mód) érvénytelenségének megállapítását, valamint a05.31. számú üzletszabályzat I/24., I/25.a.-b.-c., V/6.és IX/1.c., /3., /4., IX/2.b.2-3. IX/3a 3-4. IX/4. a/3-4. XI/2. és XI/3a./-b./ pontjai tisztességtelenségének és ennek alapján érvénytelenségének megállapítását.

Az r.Ptk. 237.§ (2) bekezdése alapján indítványozta, hogy a bíróság a szerződést az I/18. e) pont alapján a tőke valamint a 14.52% ügyleti kamat (13.P.20110/2018/5.) erejéig nyilvánítsa érvényessé. Figyelemmel arra, hogy 2015. február 1. napjáig 2.848.623,- Ft-ot fizetett meg az alperes részére, így a gépjármű értékesítésből befolyt 450.000,- Ft, valamint a 75.353,- Ft túlfizetést is figyelembe véve 1.645.230,- Ft ellenszolgáltatás visszafizetésére kérte kötelezni az alperest.

[16] Előadta, hogy az egyedi kölcsönszerződés a Hpt. 213.§ (1) bekezdés a./ és e./ pontja értelmében semmis, mivel az nem tartalmazza a szerződés tárgyát, valamint a kölcsön és a törlesztő részletek devizában meghatározott összegét.

Az egyedi szerződés azért ütközik a Hpt. 213.§ (1) bekezdés b./ pontjába, mert a THM szerződésben feltüntetett %-os mértéke nem lehet valós, ugyanis az annak részét képező induló ügyleti kamat mértéke nem ismert, a kezelési és ügyviteli költség felszámítását lehetővé tevő V/5. és V/7.

kikötéseket a Kúria a Gfv.VII.30.112/2015/5. számú közérdekű perben érvénytelenné nyilvánította. Nem vitatta, hogy az egyedi szerződés 6. pontja a THM %-os mértékét feltünteti, de álláspontja szerint az is érvénytelenségi ok, ha a szerződés nem rögzíti a THM számítása során figyelembe nem vett egyéb esetleges költségek meghatározását és összegét.

Arra is hivatkozott, hogy a kölcsönszerződés a Hpt. 213.§ (1) bekezdés c./ pontjába ütközik, mert nem tartalmazza az induló éves ügyleti kamat, a költségek és díjak %-os mértékét.

Állította, hogy az árfolyamkockázatra, annak viselésére vonatkozó rendelkezések tisztességtelenek, ezért az r.Ptk. 209.§ (1), (4) bekezdései alapján semmisek, mivel az alperes - a Hpt. 203.§ (6), (7) bekezdései, és a Kúria 2/2014. PJE határozatában foglaltak ellenére - nem tájékoztatta érthetően, világosan, egyértelműen a deviza alapú kölcsönszerződés árfolyamkockázatairól. Emiatt az árfolyamváltozásból eredő terhek rá nem háríthatók, az árfolyamkülönbözet megfizetésére - az erre vonatkozó szerződési feltételek érvénytelenségének okán - nem köteles. Hangsúlyozta, hogy az egyedi szerződés 8. pontjából nem állapítható meg, hogy az alperes kamatkülönbözetről vagy árfolyamváltozásról rendelkezik-e, így ezek a feltételek nem világosak, félreérthetők és a rPtk. 209.§ (4) bekezdésébe ütköznek.

Az üzletszabályzat V/6. pontjával összefüggésben a felperes kiemelte, hogy ezen kikötés a szokásos szerződési gyakorlattól eltért, ezért a r.Ptk. 205/B.§ (2) bekezdése alapján az alperesnek kell bizonyítani, hogy ezen általános szerződési feltételre figyelmét felhívta és azt elfogadta.

Kiemelte, hogy a Gfv. VII.30.112/2015/5. számú közérdekű perben az üzletszabályzat V/5. és V/7. pontjait érvénytelenítették, emiatt az alperes más költségeket (a szerződéskezelési díj, ügyviteli költség stb.) nem terhelhet a felperesre, ezek visszafizetésére köteles. A felperes csatolta azt a folyószámla-egyeztetőt (F/7), amelyből megállapítható, hogy 2010. szeptember 20. napjától kezdődően az alperes szerződéskezelési díjat terhelt ki, amelyre az üzletszabályzat érvénytelen feltételei alapján nem lett volna lehetősége.

Az üzletszabályzat XI/4. pontja is a közérdekű ítélet alapján érvénytelen, emiatt az alperes még érvényes szerződés esetén sem számíthatna fel havi 26.022,- Ft/hó összegnél többet.

A felperes a szerződés érvénytelenségére vonatkozó kereseti kérelme indokaként a későbbiekben a Hpt.213.§. (1) bekezdés b) és c) pontjaira, valamint az árfolyamkockázatot felperesre telepítő rendelkezések tisztességtelenségére hivatkozott.

[17] A felperes az alperes 2015. november 2-án kelt felmondása „érvénytelenségének”, másodlagosan jogszerűtlenségének megállapítását kérte.

A felmondó levél nem tartalmazza a felmondás ÁSZF-ben nevesített okát.

A Kúria a már hivatkozott közérdekű perben az üzletszabályzat VIII/1. pontjában meghatározott valamennyi felmondási okot érvénytelenítette, ezért azok a felmondás alapjául nem szolgálhatnak.

A felperes szerződésszegést nem követett el, mert a fix összegű egyedi kölcsönszerződésben meghatározott törlesztő részleteken túl egyéb díj- és költség megfizetésére nem volt köteles a szerződés közös megegyezéssel történő megszűnéséig, azt követően pedig fizetési kötelezettsége nem állt fenn (15.P.22.477/2015/8. irat 4.o 4.bek.). A felmondáskor a felperes túlfizetésben volt.

[18] A felperes keresetében a gépjármű törzskönyvének kiadását is kérte (17. irat).

[19] Az alperes az ellenkérelmében a HIT.... számú egyedi kölcsönszerződés érvényessé nyilvánítását kérte az éves 16,78%-os ügyleti kamat rögzítésével. Egyebekben ellenkérelme a kereset elutasítására irányult.

Azt nem vitatta, hogy a felek egyedi szerződése nem tartalmazza az induló ügyleti kamat %-os mértékét, azonban állította, hogy az az összes törlesztő részlet összege és a tőkeösszeg különbözete, valamint az üzletszabályzatban (IV/4.) megjelölt képlet alapján a szerződésből

kiszámítható. A kamat nemcsak akkor tekinthető meghatározottnak, ha azt összegszerűen vagy %-os formában adják meg a felek, hanem akkor is, ha annak számítási módját határozzák meg. Az üzletszabályzat I/15. pontja értelmében a törlesztő részlet az egyedi kölcsönszerződésben meghatározott esedékességekhez tartozó tőke- valamint kamattörlesztési kötelezettségek együttes összegét adja meg.

Az ekként meghatározott 16,78%-os kamatmérték azonos azzal, amellyel a felülvizsgált elszámolást elvégezte.

A fentiek alapján a szerződés semmissége a Hpt. 213. (1) bekezdés c) pont és a r.Ptk. 217.§ (1) bekezdése alapján nem állapítható meg.

Az érvénytelenség - formainak tekinthető okból történő - megállapítása esetére jogkövetkezményként a Ptk. 237.§ (2) bekezdése értelmében a szerződés megkötésének időpontjára visszamenő hatállyal annak érvényessé nyilvánítását kérte (I/2010. (VI. 28.) PK. vélemény 5. pontja, 6/2013. PJE. határozat).

Kitért arra, hogy a tőkeösszegeből illetve a törlesztő részletek együttes összegéből egyértelműen megállapítható, hogy a felek megállapodtak kamatban, tehát az érvénytelenségi ok kiküszöbölésével a bíróság nem a felek ügyleti kamatban történő megállapodását pótolja, hanem az általuk nominálisan meghatározott kamatösszeget %-os formában juttatja kifejezésre.

[20] A Hpt. 213.§ (1) bekezdés b./ pontjára alapított érvénytelenségi ok tekintetében hangsúlyozta, hogy az egyedi szerződésben a THM %-os mértékét egyértelműen rögzítették, az a hatályos jogszabályoknak (41/1997. (III. 5.) Korm. r.) megfelel.

Az alperes a szerződésben illetve annak elválaszthatatlan részét képező üzletszabályzatban és a hirdetményben valamennyi olyan díjat, költséget, fizetési kötelezettséget, számítási módot feltüntetett, amit a felhívott THM-rendelet előírt, ezzel biztosította, hogy a felperes a szerződés aláírása előtt megismerhesse a hitel felvételével összefüggő fizetési terheket.

Hangsúlyozta, hogy a THM-nek csak a már létrejött szerződéshez kapcsolódó, a szerződésszerű teljesítés esetén felmerülő ügyleti kamatok, díjakat, költségeket kell tükröznie, a szerződésszegő magatartások miatt, illetve a többlétszolgáltatásokkal kapcsolatosan felmerülő kiadásokat nem.

Érvelése szerint a THM-rendelet 13.§ (1) bekezdés b./ és c./ pontjai értelmében a THM-nek nem kell tükröznie a hitel árfolyam- és kamatkockázatát. A deviza alapú szerződéseknel a jövőbeni árfolyam lehetséges változásának becslése a kölcsönszerződésnek nem kötelező tartalmi eleme (Kúria 4/2012. gazdasági elvi döntés).

Kitért arra, hogy a gépjárműre vonatkozó kölcsönügylet is lakossági kölcsön, ezért a THM rendelet hatálya alá tartozik.

[21] A Hpt. 213.§ (1) bekezdés a./ és e./ pontjaira alapított érvénytelenség körében rámutatott, hogy a Kúria 6/2013. PJE. határozata alapján a szerződésben a tartozás összegét nem szükséges devizában feltüntetni. Elegendő, ha a szerződés rendelkezései alapján a kölcsönadott devizaösszeg a folyósított forintösszeg, illetve a visszafizetendő forintban meghatározott törlesztő részletek egyértelműen kiszámíthatók.

Jelen esetben a szerződés egyértelműen kimondja, hogy a mértékadó devizanem a CHF, így a perbeli szerződés deviza alapú szerződés, az elszámolás a mindenkor Ft/CHF árfolyamához igazodik.

Az üzletszabályzat meghatározza az árfolyam illetőleg a mértékadó árfolyam fogalmát, amelyek ismeretében a tartozás összege kiszámítható módon meghatározásra került. A fentiekre tekintettel

sem a szerződés egészének érvénytelensége, sem a mértékadó devizanem CHF szerződési feltétel tisztességtelensége nem állapítható meg.

[22] A Hpt.213.§ (1) bekezdés d./ pontja vonatkozásában előadta, hogy a perbeli kölcsönszerződés CHF mértékadó devizanemű változó kamatozású deviza alapú szerződés.

Az árfolyamváltozásból eredő fizetési kötelezettség érvényesítése pedig nem minősül egyoldalú szerződésmódosításnak.

A szerződés elválaszthatatlan részét képező üzletszabályzat pontosan és átláthatóan tartalmazza, hogy az alperes a referencia kamatláb változása alapján mikor és milyen feltételekkel jogosult a kamatot megváltoztatni.

A változó kamatozású szerződéseknél a kamatszint automatikusan követi a viszonyítási referenciakamat változását. Valójában tehát nem következik be szerződésmódosítás, mert a kamatszint a szerződéses tartalomnak megfelelően annak módosulása nélkül történik meg.

[23] Az árfolyamkockázat körében az alperes előadta, hogy az üzletszabályzat árfolyamváltozást érintő definícióiból, a V/6. számú rendelkezéseiből, és a fix deviza konstrukcióra vonatkozó XI. fejezetéből egyértelműen felismerhető, hogy a kölcsönszerződés árfolyamkockázattal jár, amely a felperest terheli. A felperes a szükséges tájékoztatást megkapta, így az árfolyamkockázatra vonatkozó rendelkezések tisztességtelensége, ezáltal érvénytelensége nem állapítható meg.

[24] Kifejtette, hogy a felmondás érvénytelenségének megállapítása iránti kereseti kérelem érdemben nem vizsgálható a r.Pp. 123.§-ában előírt feltételek, a jogmegóvási szükséghelyzet hiánya miatt.

A kereset e körben érdemben is alaptalan. A felperes a felmondott HITszámú forint alapú kölcsönszerződést érintően 4 havi tőke és kamattartozással esett késedelembe, így szerződésszegése a felmondást megalapozta. A hátraléka árfolyamkülönbözetet nem tartalmazott, mivel a felmondott szerződés forint alapú volt, a 75.353.- forint túlfizetés a korábbi, azaz a HIT számú deviza alapú szerződést érintette.

[25] A törzskönyv kiadása tekintetében a rPp. 146/A.§. -ra hivatkozott azzal, hogy a keresetváltoztatáshoz nem járul hozzá.

[26] A Győri Ítéltábla a Pf.III.20.259/2017/15/I. számú végzésével a Tatabányai Törvényszék 2017. június 21. napján kelt 13.P.20.180/2016/22. számú ítéletét - amelyben a törvényszék a felek között 2008. augusztus 12-én létrejött egyedi kölcsönszerződést 16,78%-os induló ügyleti kamattal érvényessé nyilvánította, egyebekben pedig a kereseti kérelmet elutasította - a Hpt. 213.§ (1) bekezdés c) pontjára alapított, valamint az árfolyamkockázat viselésére vonatkozó kereseti kérelmek tekintetében megalapozatlanság okán, a Hpt. 213.§ (1) bekezdés a), b), d), e) pontjaira alapított és a felmondás jogellenessége megállapítására irányuló kereseti kérelem körében pedig lényeges eljárási szabálysértés miatt (Pp. 221.§ (1) bekezdése) hatályon kívül helyezte.

[27] A másodfokú bíróság kifejtette, hogy a Hpt. 213.§ (1) bekezdés c) pontja, illetve az árfolyamkockázatot a fogyasztóra telepítő rendelkezések tisztességtelensége következtében a támadott szerződés érvénytelensége állapítható meg, ezért az elsőfokú bíróságnak - a bizonyítás további nagy terjedelmű kiegészítése miatt - a megismételt eljárásban a bizonyítási teher kiosztását követően könyvszakértő bevonásával kell az érvénytelenség jogkövetkezményeit levonnia, és a felek közti elszámolást vizsgálnia.

[28] Az elsőfokú bíróság a megismételt eljárásban a jogvitát a szerződéskötés napján hatályos r.Ptk. 209/A.§ (2) bekezdése, 237.§ (1), (2) bekezdése, 321.§ (1) bekezdése, valamint r.Hpt 213.§ (1)

bekezdés a), b), c), d), e) pontjai, valamint a Polgári Perrendtartásról szóló 1952. évi III. tv. (a továbbiakban: r.Pp.) 123.§-a alapján bírálta el.

[29] Az r.Hpt. 213.§ (1) bekezdés c) pontjára alapított kereseti kérelem körében - a hatályon kívül helyező végzésben foglaltak illetve a peres felek ezirányú egyező nyilatkozata alapján - a törvényszék úgy foglalt állást, hogy a támadott szerződés az induló ügyleti kamat százalékban kifejezett mértéke feltüntetésének hiánya miatt érvénytelen.

Az érvénytelenség jogkövetkezményeinek levonása körében utalt arra, hogy a 6/2013. PJE 4. pontja értelmében a bíróságnak elsősorban a szerződés érvényessé nyilvánítására kell törekednie, amennyiben a szerződés érvénytelenségének oka kiküszöbölhető vagy az utóbb megszűnt. Amennyiben az ügyleti kamat százalékban kifejezett mértékének feltüntetése elmaradt, azonban a felek szerződéséből megállapítható, hogy kamatfizetésben állapodtak meg, és annak mértéke a szerződés adataiból is kiszámítható, úgy a kamat éves százalékos mértéke feltüntetésének elmaradása csak formai hiányosság.

[30] Az elsőfokú ítélet rögzítette, hogy a szerződés érvényessé nyilvánítása során az ügyleti kamat százalékban kifejezett értéke sem a jegybanki alapkamat, sem a LIBOR alkalmazásával nem pótolható. Ugyanakkor a DH2 tv. értelmében a pénzügyi intézmény által elvégzett elszámolás során figyelembe vett, és fogyasztó által elfogadott kamatmérték sem lehet irányadó, és nem értelmezhető úgy, hogy a DH2 törvény a Hpt. 213.§. (1) bekezdés c) pontja szerinti hiányosságot pótolta, ezért az alperesnek a konvalidálódásra vonatkozó hivatkozása sem alapos.

A törvényszék a hatályon kívül helyező végzésben foglaltak szerint a jogkövetkezményekre történt figyelmeztetés mellett tájékoztatta a felperest (13.P.20.110/2018/7. sz. jkv.2.o.), hogy az érvénytelenség jogkövetkezményeinek levonása körében bizonyítania kell, hogy az induló éves ügyleti kamat szerződés szerinti százalékos mértéke eltért az alperes által alkalmazott 16,78%-os mértéktől, illetve a kamat a perbeli szerződésből nem számolható ki. Ennek igazolásához igazságügyi könyvszakértői bizonyítás szükséges.

[31] A felperes azonban a rPp. 3.§. és 164.§. alapján történt tájékoztatás ellenére a szakértői díjelőleg letétbe helyezését nem vállalta, ezért a törvényszék az igazságügyi könyvszakértői bizonyítást nem folytathatta le. A felperes tehát nem tudta bizonyítani, hogy a szerződés alapján nem számolható ki az induló éves ügyleti kamat %-os mértéke, ezért a törvényszék a keresetet e körben elutasította. Az elsőfokú bíróság kitért arra, hogy viszontkereset hiányában annak ellenére sem látott lehetőséget a szerződés érvényessé nyilvánítására, hogy az alperes ezen jogkövetkezmény alkalmazását - az általa figyelembe veendő 16,78%-os kamat megjelölésével - kifejezetten kérte.

[32] Az árfolyamkockázatra vonatkozó kereset körében az elsőfokú bíróság - a hatályon kívül helyező végzésben foglaltak alapján (Pf.III. 20.259/2017/15/I. sz. 16-17.o.) - rögzítette, hogy az árfolyamkockázatra vonatkozó tájékoztatás akkor érthető és világos az átlagosan körültekintő és figyelmes fogyasztó számára, ha a pénzügyi intézmény szóbeli és/vagy írásbeli tájékoztatása kiterjed arra, hogy az árfolyamváltozás fogyasztóra kedvezőtlen alakulása esetén a felperes fizetési kötelezettségei megnövekednek, és annak felső határa korlátlan.

Sem az egyedi szerződés, sem az üzletszabályzat V/6. pontja, vagy az I. fejezet definíciókat rögzítő, illetve a XI. fejezet fix devizakonstrukcióra vonatkozó rendelkezései nem tették egyértelművé a felperes kockázatvállalásának konkrét tartalmát, azokból nem derül ki egyértelműen, hogy a forint gyengülése esetén a felperes fizetési kötelezettségei - akár azonos törlesztőrészletek mellett, a futamidő meghosszabbodásával - növekednek, és annak mértéke korlátlan. Az üzletszabályzat I/25.b. pontja kifejezetten megtévesztő, mivel kamatváltozásként nevesíti a tartalmában árfolyamváltozást. Az árfolyamváltozásból fakadó kockázat fogyasztó általi mérlegelését,

értékelését nehezíti, hogy az alperes a devizakonstrukcióval kapcsolatos rendelkezéseket egymástól elszigetelten, az üzletszabályzat különböző fejezeteiben rögzítette, ezáltal azok összefüggései nem tekinthetők át. A tanúként meghallgatott **Név 1** vallomása sem volt alkalmas annak igazolására, hogy az árfolyamváltozást érintően az alperes részéről teljes körű tájékoztatás történt.

[33] Az alperes által nyújtott tájékoztatás tehát nem felel meg a Hpt. 203.§ (6), (7) bekezdéseinek, illetve a 2/2014. és 6/2013. PJE-ben, valamint az Európai Unió Bíróságának ítéleteiben (EUB C-51/17.) foglaltaknak.

Mindez a támadott kikötések tisztességtelenségét, ebből eredően a Ptk. 209/A.§ (2) bekezdése alapján a szerződés egészének érvénytelenségét eredményezi.

[34] Az elsőfokú bíróság kifejtette, hogy a kereset jogalapjának másodfokú bíróság által rögzített fennálltára tekintettel a felperesnek kellett volna igazságügyi könyvszakértő útján bizonyítani, hogy a jogkövetkezmények levonása illetve a felek közti elszámolás körében milyen összegű túlfizetése keletkezett.

Figyelemmel azonban arra, hogy a felperes az igazságügyi könyvszakértői bizonyítás költségeit felhívás ellenére nem előlegezte meg, ezért a keresetet az árfolyamkockázati tájékoztatás hiányosságaira alapított érvénytelenséget érintően is - a jogkövetkezmények levonása körében a felperest terhén értékelendő bizonyítatlanság okán - el kellett utasítani.

[35] A felmondás „érvénytelenségével” kapcsolatos keresetet az elsőfokú bíróság alaptalannak ítélte, mivel a Pp. 123.§-ban a megállapítási keresettel szemben támasztott feltételek teljesülése nem állapítható meg.

A felperes jogainak megóvásához megállapítási kereset előterjesztése nem szükséges még abban az esetben sem, ha a felperes az alperes részéről a későbbiekben marasztalásra irányuló keresettől tart. A felperes egy esetleges vele szembeni igényérvényesítés esetén kifogás útján a határidők letelte után is hivatkozhat a felmondás érvénytelenségére a Ptk. 234.§ (1) bekezdése és 136.§ (3) bekezdése alapján.

A fentiekből következően a törvényszék nem vizsgálta, hogy a felperes szerződést szegett-e, illetve ténylegesen állt-e fenn tartozása a felmondáskor. Utalt a bíróság arra, hogy ennek vizsgálata szintén könyvszakértői bizonyítást igényelt volna, amelyre a szakértői díjelőleg lerovása hiányában nem kerülhetett sor. Kifejtette, hogy a felmondást az alperes nem a felperes által hivatkozott szerződéses szabályokra, hanem a Ptk. 525.§ (1) bekezdés e) pontjában írt súlyos szerződésszegésre alapította. Kitért a törvényszék arra is, hogy a felmondást megalapozó fizetési kötelezettség elmulasztása árfolyamváltozást nem tartalmazott, ugyanis a felmondás a 2012. december 18-án kötött forint alapú szerződésre vonatkozott.

[36] A törvényszék kifejtette, hogy a perbeli szerződés megfelelt a Hpt. 213.§ (1) bekezdés a) és e) pontjaiban foglaltaknak, mivel tartalmazta a szerződés tárgyát, valamint a törlesztő részletek számát, összegét és a törlesztési időpontokat. A kölcsönszerződés 1. pontjában rögzítették a felek, hogy a kölcsön összege 1.190.000,- Ft, valamint 7. pontja a mértékadó devizanemet svájci frankban jelölte meg. A Kúria 6/2013. PJE határozata alapján a szerződésben a tartozás összegét nem feltétlenül szükséges devizában feltüntetni, elegendő, ha a kölcsönadott deviza összege, a folyósított forintösszeg és a mindenkorli törlesztő részlet egyértelműen kiszámítható a szerződés rendelkezései alapján. A jelen esetben az üzletszabályzat definíciói, rendelkezései alapján a fentiek kiszámíthatók.

[37] A felperes keresete a Hpt. 213.§ (1) bekezdés b) pontja alapján sem megalapozott. A THM mértékét a szerződésben 19,9%-ban határozták meg. A törvényszék rámutatott, hogy abban az esetben, ha a THM nem az ügylet tényleges terheit mutatja, az nem a szerződés semmisségét

eredményezi, hanem akarati hiba miatt a szerződés megtámadására adhatott volna alapot (Ptk. 210.§ (1)-(4) bekezdés). Amennyiben a költségek, díjak vagy azok egy része a szerződésben nem egyértelműen meghatározott, emiatt a szerződés érvénytelensége nem állapítható meg, a Kúria 1/2016. PJE határozata értelmében ebből csak az következik, hogy a pénzügyi intézmény ilyen költségeket és díjakat jogszerűen nem számíthat fel.

[38] Nem alapos a felperes keresete a Hpt. 213.§ (1) bekezdés d) pontjára alapítottan sem. A szerződés ugyanis nem tartalmaz olyan rendelkezést, hogy a hiteldíj az alperes részéről egyoldalúan megváltoztatható.

[39] A törvényszék akként foglalt állást, hogy a törzskönyv kiadására irányuló kereset érdemben nem vizsgálható, mivel a felperes ezt a keresetváltoztatást az alperes érdemi ellenkérelmét követő 30 napon túl terjesztette elő, az alperes nem járult hozzá a keresetváltoztatáshoz. Utalt a törvényszék arra, hogy a gépjárművet az alperes értékesítette, a vételárral a felperes felé elszámolt, a törzskönyv kiadásának emiatt nem volt helye.

[40] A törvényszék kitért arra, hogy alaptalan a felperes azon bizonyítási indítványa, miszerint a bíróság hívja fel az alperest a felperesre kiterhelt szerződéskezelési díj, ügyviteli költség és árfolyamkülönbözet összegének kimutatására. A per felperes számára kedvező elbírálásához ezen számítások önmagukban nem elegendők.

[41] A felperes a fellebbezésében elsődlegesen az ítélet megváltoztatását kérte akként, hogy a másodfokú bíróság közbenső ítéletével a szerződést 16,78% kamattal nyilvánítsa érvényessé, továbbá kérte közbenső ítélettel annak megállapítását, hogy a kockázatfeltáró nyilatkozat hiánya miatt a felperes árfolyamkülönbözet fizetésére nem kötelezhető. Másodlagosan kérte az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését a felek közti elszámolás lefolytatása céljából.

[42] Arra hivatkozott, hogy a törvényszék a rPp. 213.§ (1) bekezdése megsértésével hozott határozatot, mivel az ítéletben foglalt döntésnek ki kell terjednie a perben érvényesített valamennyi kereseti kérelemre. A felperes az anyagi helyzete miatt szakértői bizonyítást a kamatmérték igazolása céljából nem tudott indítványozni, ezért ellenbizonyítás hiányában a törvényszék köteles lett volna az alperes tényállítását elfogadni, és a kölcsönszerződést 16,78%-os kamatmértékkel érvényessé nyilvánítani.

[43] Utalt arra is, hogy a törvényszék nem adta jogi indokát annak, hogy szakértői bizonyítás hiányában egyéb bizonyítási eszköz miért nem szolgálhat a kamat meghatározására, és ilyen módon a teljes szerződés érvénytelensége kiküszöbölésére.

[44] A felperes álláspontja szerint nemcsak szakértő határozhatja meg, hogy miként alakulhat a felek közti szerződés elszámolása, illetve az árfolyamkülönbözet elszámolása.

[45] A felperes álláspontja szerint a hatályon kívül helyező végzés indokolásában foglaltak kötik az elsőfokú bíróságot, ezért attól a törvényszék nem térhet el a szerződés árfolyamkockázati tájékoztatás hiányosságain, illetve Hpt. 213.§ (1) bekezdés c) pontján alapuló érvénytelenségét érintően.

[46] Az alperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú ítélet helybenhagyására irányult. Arra hivatkozott, hogy a felperes többször módosított keresete a szerződés semmisségének megállapítására, a szerződés határozathozatalig történő hatályossá nyilvánítására, valamint az

alperes 1.645.230,- forint megfizetésére kötelezésére és a felmondás jogszerűtlenségének megállapítására irányult.

A fellebbezési kérelmében azonban a szerződés 16,78 %-os kamattal történő érvényessé nyilvánítását és annak közbenső ítélettel történő megállapítását kérte, hogy árfolyamkülönbözet fizetésére nem kötelezhető.

A fentiekből következően a felperes kereseti kérelme új kereseti kérelmeket tartalmaz, amelyek előterjesztésére az másodfokú eljárásban a Pp. 146. § -a alapján már nincsen lehetősége.

Nem egyértelmű, hogy a fellebbezésben írt kereseti kérelmek egymással milyen viszonyban állnak, ezért a fellebbezés nem elbírállható. A fellebbezési kérelem elsődlegesen közbenső ítélet meghozatalát kéri azon belül a kamat százalékos hiánya következtében a szerződés érvényessé nyilvánítását, illetve az árfolyamkockázati tájékoztatás hiánya miatt megállapítást, másodlagosan pedig az elszámolás lefolytatása érdekében az ítélet hatályon kívül helyezését.

[47] Leszögezte, hogy a törvényszék a másodfokú bíróság hatályon kívül helyező végzésében írtaknak megfelelően, helyesen járt el, amikor a szakértői bizonyítás hiányában a keresetet elutasította.

[48] A fellebbezés - az alábbiak szerint - megalapozott.

[49] Az elsőfokú bíróság ítéletét a fellebbezési kérelem és ellenkérelem (rPp. 253. § (3) bekezdése) korlátai között felülvizsgálva az ítéltábla megállapította, hogy a törvényszék a hatályon kívül helyező végzésben foglaltaknak maradéktalanul nem tett eleget, a bizonyítási eljárást teljes körűen nem folytatta le, ezért az általa megállapított tényállás csak a kereseti kérelem jogalapja körében alkalmas az érdemi felülbírálatra.

Az ítéltábla a rPp. 213. § (3) bekezdés alapján eljárva közbenső ítéletet hozott, és az ítéletet a jogalap körében megváltoztatva megállapította, hogy a törvényszék megalapozott tényállásból téves jogi következtetést levonva utasította el a támadott szerződés érvénytelenségén alapuló marasztalási keresetet.

[50] A felperes a fellebbezésében a törzskönyv kiadására vonatkozó keresetet elutasító rendelkezéseket nem támadta, a felmondás érvénytelenségének (jogszerűtlenségének) megállapítására irányuló keresettől a fellebbezési eljárásban elállt (Pf.III. 20.210/2019/7. jkv.), és a támadott szerződés érvénytelenségét a továbbiakban a rHpt. 213. § (1) bekezdés b), c) pontjai, illetve az árfolyamkockázati tájékoztatás elégtelenségére hivatkozással állította, ezért a másodfokú bíróság az ítéletet ezen érvek mentén vizsgálta.

[51] A hatályon kívül helyező végzésben írtakkal egyezően, az ott kifejtett érvek alapján a törvényszék helytállóan foglalt állást akként, hogy a rHpt. 213. § (1) bekezdés b) pontja alapján a szerződés nem érvénytelen, azonban a rHpt. 213. § (1) bekezdés c) pontja értelmében az induló ügyleti kamat %-os mértéke feltüntetésének hiánya a támadott szerződés semmisségét eredményezi. Ez utóbbi körülményt az alperes sem vitatta, azonban a jogkövetkezmények levonása körében - a megismételt eljárásban módosított kereseti kérelemben kért 14,52 %-os induló éves ügyleti kamat helyett - 16,28 %-os kamattal kérte a szerződés érvényessé nyilvánítását.

[52] Az ítéltábla a hatályon kívül helyező végzésében részletesen levezette, hogy az alperes árfolyamkockázat viselésére vonatkozó tájékoztatása nem felelt meg a rHpt. 203. § (6), (7) bekezdései, a 2/2014. és a 6/2013. PJE határozatokban és az Európai Unió Bíróságának joggyakorlatában (C-51/17. C-26/13, C-186/16, C-227/18) alkalmazott kritériumoknak, ezért az

árfolyamkockázatot fogyasztóra telepítő rendelkezések a rPtk. 209/A.§. (2) bekezdése értelmében tisztességtelenek, ami a teljes szerződés érvénytelenségét eredményezi.

[53] A szerződés fenti okok miatti érvénytelensége jogkövetkezményeinek levonása körében az elsőfokú bíróság bizonyítatlanság okán utasította el a keresetet, mivel a felperes az általa állított 14,52 %-os kamatmértéket, illetve a reá tisztességtelenül kiterhelt árfolyamkockázat összegét könyvszakértői véleménnyel alátámasztott számszaki levezetéssel nem igazolta.

A könyvszakértői bizonyítás elmaradása azonban annak tudható be, hogy az elsőfokú bíróság 13.P.20.110/2018/19. számú jegyzőkönyvbe foglalt végzésével tévesen hívta fel a felperest a 400.000,- forint könyvszakértői díj megelőlegezésére.

A törvényszék ugyanis 2019. április 30-án jogerős 13.P. 20.110/2018/17. számú végzésével a szakértői költségek 20%-ára kiterjedő költségmentességet engedélyezett a felperes részére.

A részleges költségmentesség engedélyezése esetén azonban a felet a rPp. 84. § (3) bekezdése értelmében a mentességgel nem érintett költségekre (a költségek fennmaradó részére) költségfeljegyzési jog illeti meg.

A rPp. felhívott rendelkezéseinek figyelmen kívül hagyásával az elsőfokú bíróság a felperest éppen azon körülmények bizonyításától zárta el, amelyeknek igazolására a bizonyítási teher kiosztása során őt felhívta.

A rPp. 84. § (3) bekezdés megsértésével a törvényszék nem adott lehetőséget a felperesnek az érvénytelenség általa levonni kért jogkövetkezményei, az állított induló ügyleti kamat mértékének bizonyítására, és az árfolyamkockázati tájékoztatás elégtelensége miatt (is) semmis szerződés tekintetében az árfolyamkockázat viselésére vonatkozó tisztességtelen kikötések alapján felperesre hárított, emiatt a részére visszafizetendő összeg könyvszakértővel való igazolására.

[54] A kifejtettekre tekintettel az ítéletábra az elsőfokú bíróság határozatát a közbenső ítéletével a jogalap körében a rPp. 253. § (2) bekezdése értelmében megváltoztatta, és a rHpt. 213. § (1) bekezdés c) pontja és a rPtk. 209/A. §. (2) bekezdés alapján a támadott szerződés érvénytelenségét állapította meg, míg a jogkövetkezmények levonása, az elszámolás, és ennek függvényében az alperes esetleges marasztalása körében - figyelemmel arra, hogy a bizonyítás nagy terjedelmű kiegészítése szükséges, amely a másodfokú eljárás kereteit meghaladja - az ítéletet a rPp. 252. § (3) bekezdése alapján hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróságot ebben a keretben újabb eljárás lefolytatására és újabb határozat hozatalára utasította.

[55] A megismételt eljárásban az elsőfokú bíróságnak a felperest - a fellebbezési tárgyaláson elhangzottak tükrében - a kereseti kérelme pontos számszaki levezetésére kell felhívnia annak figyelembevételével, hogy az érvénytelenség jogkövetkezményeinek levonása és az ezen alapuló elszámolás csak a keresettel támadott 2008. augusztus 12-én kelt szerződést érinti. Figyelemmel kell lenni arra is, hogy a felperes az árfolyamkockázat címén kiterhelt 915.252,- forint összeg 20 %-ának a viselését vállalta (Pf.III. 20.210/2019/10.).

[56] A fentiek szerint kidolgozott kereseti kérelem alperes általi vitatása esetén az elszámolást a kifejtettek figyelembevételével, a rPtk. 237.§. a 2014.évi XL.tv. (DH2.tv) 37.§. (1) bekezdése, az 1/2010. (VI.28.) PK és 2/2010. Pk.(VI.28.) PK vélemények alapján és a Kúria Konzultációs Testületének 2019. június 19-i állásfoglalásában írtak mentén - szükség esetén - könyvszakértő bevonásával kell elvégezni.

A Kúria Konzultációs Testülete 2019. június 19. napján elfogadott állásfoglalása szerint a szerződés érvényessé nyilvánításának nincs akadálya, ha a szerződés érvénytelenségének kizárólag az az oka, hogy az árfolyamkockázatot a fogyasztóra telepítő szerződéses rendelkezés tisztességtelen, mert az

érvénytelenség oka kiküszöbölhető azáltal, hogy a fogyasztót mentesíti a bíróság a tisztességtelen kikötésből fakadó árfolyamkockázat viselése alól.

Az elsőfokú bíróságnak a rPtk. 237. §-a, valamint a fentiek figyelembevételével a szerződést érvényessé kell nyilvánítania annak figyelembevételével, hogy a rPtk. 209/A. § (2) bekezdése alapján a semmisség tényére csak a fogyasztó érdekében lehet hivatkozni, és az érvénytelenség jogkövetkezményei levonásánál gondoskodnia kell az eredetileg egyenértékű szolgáltatások értékegyensúlyának fennmaradásáról (1/2010. (VI.28) PK vélemény). Az érvényessé nyilvánítás módozataira nem kötelező javaslatokat tartalmaz a Konzultációs Testület fenti állásfoglalása.

[57] A rPp. 252. § (4) bekezdése, valamint a 4/2009. (XII.14.) PK vélemény II/3. pontja értelmében a felek másodfokú eljárásban felmerült költségét az ítélet tábla a rendelkező részben foglaltak szerint, a 32/2003. (VIII.22.) IMr 3.§. (5) (6) bekezdései alapján állapította meg, amelynek viseléséről az elsőfokú bíróságnak kell döntenie.

Győr, 2020. február 4.

Dr. Világi Erzsébet sk.
a tanács elnöke

. Sarmon Hedvig sk.
előadó bíró

Dr. Molnár Andrea sk.
bíró